

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Олена Кутас

Національний університет харчових технологій, Київ, Україна

Формування необхідних інвестиційних ресурсів, які забезпечують фінансування інноваційної діяльності підприємства, належить до системи стратегічних цілей його розвитку. Для забезпечення ефективного управління цим процесом на підприємстві розробляється спеціальна політика, спрямована на формування інвестиційних ресурсів з різних джерел відповідно до потреб щодо реалізації інноваційного проекту.

Політика формування інвестиційних ресурсів – це складова загальної інноваційної стратегії підприємства, яка полягає в забезпеченні необхідного рівня самофінансування його інноваційної діяльності та залученні для цих цілей капіталу у найбільш ефективних формах з різноманітних джерел.

Етапами розроблення політики формування інвестиційних ресурсів підприємства для реалізації інноваційного проекту є:

- 1) аналіз стану формування інвестиційних ресурсів підприємства в базисному періоді,
- 2) визначення необхідного загального обсягу інвестиційних ресурсів;
- 3) вибір ефективних схем фінансування окремих проектів;
- 4) забезпечення цільового обсягу залучення власних інвестиційних ресурсів за рахунок внутрішніх джерел;
- 5) забезпечення необхідного обсягу залучення власних інвестиційних ресурсів із зовнішніх джерел;
- 6) визначення необхідного і можливого обсягу залучення позикових інвестиційних ресурсів;
- 7) визначення співвідношення обсягу позикових інвестиційних ресурсів, які залучаються на коротко та довгостроковій основі;
- 8) забезпечення мінімізації вартості залучення інвестиційних ресурсів з різноманітних джерел;

9) оптимізація структури інвестиційного капіталу.

Головним критерієм при виборі джерел фінансування інноваційних проектів є мінімізація вартості залучених інвестиційних ресурсів для реалізації проектів. При розробці схеми фінансування інноваційного проекту розглядаються, як правило, шість основних її варіантів [1]:

- повне внутрішнє самофінансування передбачає фінансування інноваційного проекту виключно за рахунок власних фінансових ресурсів із внутрішніх джерел;

- акціонування полягає в оголошенні відкритої передплати на акції створюваного підприємства і як метод фінансування використовується найчастіше для реалізації великомасштабних реальних інноваційних проектів;

- венчурне фінансування здійснюється за допомогою посередника – венчурної компанії та полягає в наданні інвесторами окремим підприємствам певної суми капіталу для реалізації інноваційних реальних проектів з підвищеним ризиком в обмін на певну частку у статутному фонді чи певний пакет акцій;

- лізинг – дуже специфічна форма фінансування інноваційного процесу; застосовується насамперед тоді, коли вирішується завдання швидкого промислового освоєння великих технічних інновацій, що потребують придбання дорогих основних фондів;

- кредитне фінансування застосовується найчастіше для реалізації невеликих короткострокових інноваційних проектів з високою нормою рентабельності інвестицій;

- змішане фінансування передбачає формування капіталу створюваного підприємства як за рахунок власних, так і за рахунок залучених джерел, взятих у різних пропорціях.

Схема фінансування інноваційних проектів визначає склад інвесторів даного проекту, структуру необхідних інвестиційних ресурсів, інтенсивність вхідного грошового потоку на окремих етапах наступної реалізації та ряд інших показників управління проектом.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Шафранська Т.Ю. Способи фінансування інноваційних проектів [Електронний ресурс] / Т.Ю. Шафранська, Ю.Г. Ходос // Режим доступу: http://www.rusnauka.com/32_PVMN_2011/Economics/10_97671.doc.htm.